

OKRESNÁ PROKURATÚRA LUČENEC
F. Lehára 12, 984 80 Lučenec 1

Číslo: 3 Pv 28/18/6606-18
EEČ: 2-47-61-2020

Lučenec 27.07.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: trestný čin: podielníctvo podľa § 251 odsek 1 písmeno a Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 457/2003 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: podielníctvo podľa § 251 odsek 1 písmeno a Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 457/2003 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistený deň v druhej polovici mesiaca január 2003 prevzal od XXXXX, nar. XXXXX, XXXXX, nar. XXXXX a XXXXX, nar. XXXXX tri igelitové tašky s cigaretami rôznych značiek presne nezistenej hodnoty, ktoré veci pochádzali z krádeže vlámaním do novinového stánku XXXXX v XXXXX a ktorý skutok spáchali hore uvedené osoby dňa 19.01.2003 v čase okolo 00.00 hod, pričom ho menovaní uzročumili s tým, že veci sú získané trestným činom, čím na seba previedol veci, ktoré boli získané trestným činom spáchaným inými osobami a tieto veci použil pre vlastnú potrebu

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenia PZ XXXXX zo dňa 24.06.2003 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 160 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) vznesené obvinenie XXXXX pre trestný čin podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a) zákona číslo 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň v druhej polovici mesiaca január 2003 prevzal od XXXXX, nar. XXXXX, XXXXX, nar. XXXXX a XXXXX, nar. XXXXX tri igelitové tašky s cigaretami rôznych značiek presne nezistenej hodnoty, ktoré veci pochádzali z krádeže vlámaním do novinového stánku XXXXX v XXXXX a ktorý skutok spáchali hore uvedené osoby dňa 19.01.2003 v čase okolo 00.00 hod, pričom ho menovaní uzročili s tým, že veci sú získané trestným činom, čím na seba previedol veci, ktoré boli získané trestným činom spáchaným inými osobami a tieto veci použil pre vlastnú potrebu.

Uznesením policajného orgánu PZ zo dňa 23.07.2003 pod ČVS: XXXXX bolo trestné stíhanie podľa § 173 ods. 1 písm. a) zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom prerušené pre neprítomnosť obvineného.

Uznesením povereného príslušníka PZ zo dňa 22.05.2020 pod ČVS: XXXXX (predtým XXXXX) poverený príslušník PZ podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku pokračoval v prerušenom konaní, nakoľko pominuli dôvody prerušenia.

V priebehu prípravného konania boli vypočutí svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, boli zabezpečené na vec sa vzťahujúce listinné materiály, a to najmä fotokópia vyšetrovacieho spisu vedeného Okresným úradom justičnej polície XXXXX pod ČVS: XXXXX.

Dňa 20.07.2020 poverený príslušník PZ podľa § 209 odsek 1 Trestného poriadku predložil na tunajšiu prokuratúru vyšetrovací spis spolu s návrhom na podanie obžaloby.

Po predložení vyšetrovacieho spisu a návrhu povereného príslušníka PZ som sa prednostne s prihliadnutím na čas spáchania skutku zaoberal otázkou premlčania trestného stíhania a uplynutia premlčacej doby a mám zato, že trestné stíhanie je premlčané a zanikla trestnosť činu z nižšie uvedených dôvodov.

Premlčanie trestného stíhania predstavuje inštitút založený na predpoklade, že uplynutím času postupne slabne až celkom zaniká potreba trestnoprávnej reakcie na trestný čin tak z hľadiska generálnej prevencie, ako aj z hľadiska individuálnej prevencie. Podmienkou zániku trestnosti je uplynutie zákonom ustanovenej premlčacej doby. Určuje sa podľa závažnosti trestného činu vyjadrenej v sadzbe za daný trestný čin. Premlčanie trestného stíhania je jedným z dôvodov zániku trestnosti činu a patrí medzi tzv. negatívne znaky trestnosti. Pri premlčaní trestného stíhania zaniká trestná zodpovednosť páchatel'a trestného činu uplynutím doby.

Pod pojmom trestnosť činu v súlade s ustálenou judikatúrou treba chápať súhrn všetkých podmienok, od ktorých závisí výrok o vine a treste, vrátane

podmienok premlčania. Z toho vyplýva, že pri posudzovaní otázky trestnosti činu je nevyhnutné zisťovať, či nedošlo k zániku trestnosti z dôvodu premlčania. Nakoľko právna úprava zákonných podmienok premlčania trestného stíhania patrí do komplexu otázok trestnej zodpovednosti, bolo nevyhnutné v danom prípade zaoberať sa otázkou, či trestný čin nie je premlčaný aj z hľadiska časovej pôsobnosti Trestného zákona a zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku.

Z vyšetrovacieho spisu možno jednoznačne ustáliť, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie sa stal v presne nezistený deň v druhej polovici mesiaca január 2003. V čase spáchania skutku bol účinný Trestný zákon č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 171/2003 Z.z (ďalej len „zákon č. 140/1961 Zb.“) a obvinený sa mal dopustiť skutku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako trestný čin podielníctva podľa § 251 ods. 1 písm. a) zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku.

Podľa § 251 ods. 1 písm. a) zákona číslo 140/1961 Zb., kto ukryje alebo na seba alebo iného prevedie vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo peňažným trestom.

Podľa článku 40 ods. 6 Listiny základných práv a slobôd sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa § 16 ods. 1 zákona číslo 140/1961 Zb., trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa § 67 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je odstupňovaná podľa závažnosti trestného činu vyjadrená výškou trestu v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby za daný trestný čin. V danom prípade treba vychádzať vo vzťahu k premlčacej dobe z § 67 ods. 1 písm. d) zákona č. 140/1961 Zb., ktorá je stanovená na 3 roky.

V priebehu plynutia premlčacej doby došlo k novelizácii zákona č. 140/1961 Zb. zákonom č. 457/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.12.2003, kde v rámci novelizácie došlo k zmene ustanovení o premlčaní trestného stíhania, a to § 67 ods. 1 písm. d) a premlčacia doba sa pri trestných činoch s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou 1 rok zmenila a bola zvýšená z 3 rokov na 5 rokov. Z uvedeného vyplýva, že podmienky premlčania sa novelizáciou zákona sprísnila a pre obvineného je priaznivejší Trestný zákon účinný v čase spáchania skutku, preto som pri otázkach premlčania aplikoval § 67 ods. 1 písm. d) zákona č. 140/1961 Zb. účinného v znení zákona č. 171/2003 Z.z.

Okrem vyššie uvedenej novelizácie zákona č. 140/1961 Zb. došlo k prijatiu novej právnej úpravy a od 01.01.2006 je platný a účinný nový Trestný zákon.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Vzhľadom na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona, ktorým sa do Trestného zákona premietol ústavný článok 50 ods. 6 Ústavy SR je potrebné zaoberať sa v prípade viacerých Trestných zákonov, ktoré nadobudli účinnosť od času spáchania činu, aj zohľadnenie ustanovení v súčasnosti platného a účinného Trestného zákona, najmä či tento zákon nie je pre obvineného priaznivejší. Z článku 50 ods. 6 Ústavy SR a z jeho znenia je zrejmé, že len ak pri porovnávaní súhrnu všetkých do úvahy prichádzajúcich ustanovení viacerých trestných zákonov, ktoré nadobudli účinnosť od času spáchania činu do vynesenia rozsudku, je aj pri zohľadnení ustanovení o premlčaní trestného stíhania podľa § 87 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., tento zákon najpriaznivejší pre páchatel'a na posúdenie trestnosti činu, použije sa tento nový Trestný zákon.

Podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kto nadobudne, drží, užíva, ukryje, na seba alebo iného prevedie, prenajme alebo prijme ako záloh vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 87 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

- a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,
- b) dvadsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov,
- c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,
- d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky,
- e) tri roky pri ostatných prečinoch.

Podľa § 87 ods. 2 Trestného zákona, do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu,
- c) skúšobná doba podmieneného zastavenia trestného stíhania,
- d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, alebo
- e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

Podľa § 87 ods. 3 Trestného zákona, premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatel'a, alebo
- b) ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe úmyselný trestný čin.

Ako vyplýva zo znenia ustanovení § 87 ods. 1, 2, 3 a § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. tieto nie sú v posudzovanom prípade priaznivejšie pre obvineného. Ak teda nie je z hľadiska relevantných ustanovení pre posúdenie trestnosti činu nový Trestný zákon ako celok pre páchatel'a priaznivejší použije sa ako celok ten predchádzajúci, ktorý priaznivejší je. V opačnom prípade by došlo v trestnom práve hmotnom k neprípustnej retroaktivite v neprospech

obvineného. Z uvedeného dôvodu sa bude trestnosť činu posudzovať podľa zákona č. 140/1961 Zb.

Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinenému bolo vznesené obvinenie pre vo výroku uvedený skutok dňa 24.06.2003 uznesením policajného orgánu Obvodného oddelenie PZ XXXXX pod ČVS: XXXXX. Trestné stíhanie bolo prerušené dňa 23.07.2003 a uznesením zo dňa 22.05.2020 bolo rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní. Momentom vydania uznesenia o prerušení trestného stíhania začala plynúť nová premlčacia lehota. K premlčaniu trestného stíhania však došlo tri roky od prerušenia trestného stíhania, čiže dňa 24.07.2006, ešte pred vydaním uznesenia o pokračovaní v trestnom stíhaní podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku.

Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že v prípade obvineného došlo k premlčaniu trestného stíhania vzhľadom na uplynutie 17 rokov, ktorý časový úsek plynul od prerušenia trestného stíhania, t.j. od 23.07.2003 do pokračovania v trestnom stíhaní, t.j. do 22.05.2020, ktoré sú jedinými úkonmi, ktoré smerovali k trestnému stíhaniu obvineného.

V rámci plynutia premlčacej doby som sa zaoberal aj skutočnosťami, či mohlo v priebehu plynutia premlčacej doby dôjsť k spočívaniu premlčacej doby v zmysle § 67 ods. 2 zákon č. 140/1961 Zb., prípadne či nenastala skutočnosť, na základe ktorej by došlo k prerušeniu premlčacej doby a začala by plynúť nová premlčacia doba podľa § 67 ods. 3 zákona č. 140/1961 Zb.

Podľa § 67 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine,
- c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania.

Podľa § 67 ods. 3 zákona č. 140/1961 Zb. premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatel'a, alebo
- b) ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplýva, že neboli zistené žiadne dôkazy o existencii skutočností uvedených v § 67 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. Z odpisu RT obvineného XXXXX vyplýva, že tento bol doposiaľ dvakrát odsúdený, v rozhodnom období vzťahujúcom sa na premlčaciu dobu odsúdený nebol.

Podľa § 67a zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 421/2002 Z.z. je potrebné sa v rámci premlčania trestného stíhania zaoberať aj skutočnosťou, či nejde o trestné činy, pri ktorých nezaniká trestnosť činu aj po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 67a zákona č. 140/1961 Zb. uplynutím premlčacej doby nezaniká

trestnosť

- a) trestných činov uvedených v desiatej hlave, s výnimkou trestného činu podľa § 261,
- b) trestného činu teroru (§ 93 a 93a), všeobecného ohrozenia (§ 179 ods. 2, 3), vraždy (§ 219), ublíženia na zdraví (§ 221 ods. 2 písm. b), ods. 3 a ods. 4, § 222), obmedzovania osobnej slobody (§ 231 ods. 3), pozbavenia osobnej slobody (§ 232), zavlčenia do cudziny (§ 233) a porušovania domovej slobody (§ 238 ods. 2, 3), pokiaľ boli spáchané za takých okolností, že zakladajú vojnový zločin alebo zločin proti ľudskosti podľa predpisov medzinárodného práva,
- c) trestného činu podľa § 1 zákona z 20. decembra 1950 č. 165 Zb. na ochranu mieru.

Z vyššie uvedených skutočností možno spoľahlivo vyvodiť záver, že nedošlo k prerušeniu trestného stíhania, nezistila sa doba, ktorá sa nezapočítava do premlčacej doby a nejedná sa ani o trestné činy, na ktoré sa vzťahuje ustanovenia § 67a zákona č. 140/1961 Zb.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zjavné, že premlčacia doba stanovená zákon uplynula, trestné stíhanie je premlčané a bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

JUDr. Marek Preták
prokurátor